

Ár 2008, föstudaginn 11. janúar, er fundur haldinn í Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Guðjón Ólafur Jónsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Grétar Grétarsson, Hildigunnur Hafsteinsdóttir og Jóhann Tómas Sigurðsson.

Fyrir er tekið **mál nr. 11/2007**:

M
gegn
fjármálafyrirtækinu F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r:

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru **M**, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar, og fjármálafyrirtækið **F**, hér eftir nefnt varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefnd 25. september 2007 með kvörtun **A**, hdl., f.h. sóknaraðila, dagsettri 12. september 2007. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 26. september 2007, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi hans, dagsettu 9. nóvember 2007. Bréfið var sent lögmanni sóknaraðila með bréfi nefndarinnar, dagsettu 12. nóvember 2007, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust með bréfi lögmannsins, dagsettu 16. nóvember 2007.

Málið var tekið fyrir á fundum nefndarinnar 21. desember 2007 og 11. janúar 2008.

II.

Málsatvik.

Með umsókn, dagsettri 27. september 2004, sótti sóknaraðili um verðbréfareikning hjá **B**. Var umsóknin afgreidd fyrir milligöngu varnaraðila, sem skráður var þjónustuaðili.

Hinn 28. apríl 2006 átti sér stað svokallað „*reversed stock split*“ í sænska félaginu **C**, sem tók gildi við upphaf viðskipta. Hafði **B**, ekki að sögn verið gerlegt að ljúka nauðsynlegum lagfæringum á fjölda hluta í nefndu félagi á reikningum viðskiptamanna sinna áður en til þess kom. Sökum sjálfvirkrar skráningar á hækkun sýndist hlutfjáreign hundraðfalt hærri en deginum áður. Sóknaraðili, sem átti hluti í nefndu félagi ákvað ásamt fleiri viðskiptavinum **B**, að selja hluti sína. Reyndist innleyst söluverð verulega hærra en sem nam markaðsvirði hlutanna í lok síðasta viðskiptadags. Höfðu umræddir viðskiptamenn, þ.á m. sóknaraðili, selt bréf sem ekki voru í eigu þeirra. Þegar hér var komið sögu hófst athugun á málinu af hálfu hins danska banka og var lokað fyrir viðskipti með hluti í **C**. Þá hafði bankinn samband við viðskiptamenn sína og upplýsti þá um stöðu mála. Keypti **B**, aftur nauðsynlegan fjölda hluta í **C**, í því skyni að bæta

skortstöðu viðskiptavina sinna og til þess að uppgjör við kaupendur bréfanna gæti átt sér stað. Var keyptum hlutum dreift jafnt milli þeirra viðskiptavina sem voru í skortstöðu. Þar sem kaupverð hlutanna var hærra en sölutilboð hljóðaði upp á leiddi það til taps fyrir viðskiptamenn **B**, í umræddum viðskiptum.

Vegna framangreinds voru skráðir eignarhlutir sóknaraðila í **C**, 5.590.700 hinn 28. apríl 2006 í stað 55.907. Seldi sóknaraðili þann dag alls 1.268.000 hluti. Við leiðréttingu **B**, myndaðist skortstaða þar sem seldir hlutir umfram þá, sem sóknaraðili var fyrir 28. apríl 2006 skráður eigandi að, voru 1.212.093. Keypti bankinn þann fjölda af hlutum fyrir sóknaraðila á genginu 4,17. Meðalsölugengi í viðskiptum sóknaraðila var 3,6729. Kveðst sóknaraðili af þessum sökum hafa orðið fyrir tjóni að fjárhæð kr. 7.707.208 miðað við gengi sænsku krónunnar nefndan dag.

Með rafpósti til varnaraðila, dagsettum 2. maí 2006, kvartaði sóknaraðili undan ofangreindum viðskiptum við **B**, og áskildi sér rétt til bóta vegna þess tjóns sem hann kvaðst hafa orðið fyrir. Með rafpósti varnaraðila, dagsettum 4. maí 2006, var sóknaraðila tilkynnt að lögfræðingur á vegum varnaraðila hefði fengið málið til skoðunar og myndi skila álit, sem sent yrði sóknaraðila. Með bréfi varnaraðila, dagsettu 30. maí 2006, sem virðist hafa verið sent til margra viðskiptavina **B**, hér á landi var þeim bent á að beina erindum sínum til bankans eða kærunefndar í Danmörku væru þeir ósáttir við svör **B**.

Sóknaraðili bar fram kvörtun til úrskurðarnefndarinnar vegna ofangreindra viðskipta hinn 28. desember 2006. Með úrskurði nefndarinnar 5. júní 2007, sbr. mál nr. 1/2007, var máli sóknaraðila vísað frá úrskurðarnefndinni, þar sem sóknaraðili hafði ekki haft uppi skaðabótakröfu sína á hendur varnaraðila og væri því ekki uppfyllt það skilyrði 5. gr. samþykktu fyrir nefndina að varnaraðili hefði hafnað kröfu sóknaraðila. Með bréfi lögmanns sóknaraðila, dagsettu 26. júní 2007, var varnaraðili krafinn um greiðslu skaðabóta að fjárhæð kr. 7.708.028 með dráttarvöxtum frá 28. apríl 2006 til greiðsludags. Varnaraðili hafnaði kröfum sóknaraðila með bréfi, dagsettu 20. ágúst 2006.

Sóknaraðili lagði málið öðru sinni fyrir úrskurðarnefndina með kvörtun, dagsettri 12. september 2007.

III.

Umkvörtunarefni.

Í kvörtun sóknaraðila eru kröfur hans settar fram með eftirfarandi hætti:

- „1. *Krafist er viðurkenningar á bótaskyldu [varnaraðila] og/eða **B**, vegna mistaka sem áttu sér stað 28. apríl 2006 og nánar er líst (sic) hér á eftir og í gögnum málsins.*
2. *Krafist er greiðslu bóta kr. 7.707.208 með dráttarvöxtum frá 28.04.2006.*
3. *Krafist er viðurkenningar á því að [varnaraðili] sé réttur aðili málsins vegna þeirra mistaka sem áttu sér stað 28.04.2006.*
4. *Verði ekki fallist á það að [varnaraðili] sé réttur aðili málsins er þess krafist að viðurkennt verði að hægt sé að skjóta málum vegna mistaka **B**, fyrir nefndina og að **B**, lúti lögsögu nefndarinnar vegna viðskipta þeirra (sic) á Íslandi og verði úrskurðað bótaskyldt.“*

Sóknaraðili kveðst hafa átt viðskipti í góðri trú með hluti sem síðar kom í ljós að hann átti ekki þar sem ekki höfðu verið gerðar nauðsynlegar lagfæringar í kerfi **B**. Þá telur sóknaraðili að óheimilt hafi verið að kaupa að nýju hluti í **C**, án hans samþykkis. Fjárhæð skaðabótakröfu sinnar styður sóknaraðili við útreikninga löggilts endurskoðanda.

Sóknaraðili vísar til þess að varnaraðili sé umboðsmaður og/eða samstarfsaðili **B**, og hafi á allan hátt komið fram gagnvart sóknaraðila vegna viðskipta hans við **B**. Bendir sóknaraðili í þeim efnum á að nafn og merki varnaraðila komi fram á öllum skjölum sem notuð séu í viðskiptum og þegar samningi er komið á. Kveðst sóknaraðili hafa talið að hann væri að stunda viðskipti við varnaraðila eða að varnaraðili væri a.m.k. ábyrgur fyrir þeim viðskiptum.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess að öllum kröfum sóknaraðila verði hafnað.

Varnaraðili kveður kvörtun sóknaraðila snúa að viðskiptum hans við **B**, í Danmörku og séu þau gerð án atbeina varnaraðila en í samræmi við samning sóknaraðila við hinn danska banka. Hugsanleg mistök **B**, eða brot bankans á samningi við sóknaraðila séu ekki á ábyrgð varnaraðila, enda hafi varnaraðili ekki tekið á sig neina slíka ábyrgð. Beri varnaraðili heldur enga ábyrgð á kerfum **B**, Þá kveðst varnaraðili hvorki hafa keypt hluti í **C**, fyrir hönd sóknaraðila né komið að þeim viðskiptum með nokkrum hætti og geti enga ábyrgð á þeim borið. Ennfremur kveður varnaraðili að sóknaraðila hafi verið eða mátt vera ljóst hvaða eign hann átti í greindu félagi, en m.a. komi fram í umsókn sóknaraðila að hann sé reyndur fjárfestir.

V.

Niðurstaða.

Mál þetta er til komið vegna fjártjóns sem sóknaraðili telur sig hafa orðið fyrir vegna mistaka í tölvukerfum **B**, í Danmörku. Sóknaraðili stofnaði verðbréfareikning hjá nefndum banka síðla árs 2004, en varnaraðili sá um þjónustu hérlendis fyrir bankann og er tilgreindur sem þjónustuaðili á umsóknareyðublaði. Nánar er fjallað um hlutverk varnaraðila í viðskiptaskilmálum hins danska banka. Þar kemur og fram að deilumál vegna samninga viðskiptamanna og bankans skuli heyra undir dönsk lög og danska dómstóla.

Í 1. tölul. kröfugerðar sinnar krefst sóknaraðili þess að viðurkennd verði bótaskylda varnaraðila vegna mistaka, sem átt hafi sér stað af hálfu **B**, í Danmörku. Krafa þessi er hluti af málsástæðum sóknaraðila fyrir skaðabótakröfu hans á hendur varnaraðila samkvæmt 2. tölul. kröfugerðar hans. Leiðir af sjálfu sér að ekki verður fallist á kröfu sóknaraðila um greiðslu skaðabóta, nema áður hafi verið tekin afstaða til bótaskyldu varnaraðila. Sömu sögu er að segja af kröfu sóknaraðila samkvæmt 3. tölul. kröfugerðar hans þar sem þess er krafist að viðurkennt verði að varnaraðili sé réttur aðili máls þessa. Verður kröfum þessum því vísað frá úrskurðarnefndinni.

Í 1. tölul. kröfugerðar sinnar gerir sóknaraðili jafnframt kröfu um að viðurkennd verði bótaskylda **B**, í Danmörku og í 4. tölul. kröfugerðarinnar kröfu um að viðurkennt verði að hægt sé að skjóta málum vegna mistaka þess banka fyrir úrskurðarnefndina, svo og að bankinn lúti lögsögu nefndarinnar og verði úrskurðaður bótaskyldur. **B**, í Danmörku er ekki aðili að úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki, sbr. 1. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki, samþykktar 8. júní 2000. Verða kvartanir vegna viðskipta við félagið því ekki teknar til meðferðar hjá úrskurðarnefndinni, sbr. 3. gr. samþykktanna. Verður því að vísa öllum kröfum sem snúa að hinum danska banka frá úrskurðarnefndinni.

Samkvæmt framansögðu er kröfum samkvæmt 1., 3. og 4. tölul. í kröfugerð sóknaraðila vísað frá úrskurðarnefndinni.

Í 2. tölul. kröfugerðar sóknaraðila er höfð uppi skaðabótakrafa á hendur varnaraðila að fjárhæð kr. 7.707.208, auk dráttarvaxta. Sóknaraðili var á þeim tíma, sem umþrætt atvik urðu, viðskiptavinur **B**, í Danmörku samkvæmt sérstökum samningi þeirra á milli. Ágreiningslaust er að þau atvik, sem sóknaraðili byggir bótakröfu sína á, verða rakin til bilunar í tölvukerfi og/eða mistaka starfsmanna **B**, Verður sóknaraðili því að beina kröfum sínum vegna þeirra mistaka að hinum danska banka í samræmi við efni samnings þeirra og eftir dönskum lögum og reglum. Hefur og ekki verið sýnt fram á að varnaraðila, sem er þjónustuaðili hins danska banka hér á landi og jafnframt umboðsmaður sóknaraðila, verði á einhvern hátt kennt um þau atvik sem eiga að hafa leitt til ætlaðs tjóns sóknaraðila. Eru því engin efni til að verða við skaðabótakröfu sóknaraðila og er henni hafnað.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Kröfu um viðurkenningu bótaskyldu varnaraðila, fjármálafyrirtækinu **F**, og/eða **B**, í Danmörku er vísað frá úrskurðarnefndinni.

Kröfu um að viðurkennt verði að varnaraðili sé réttur aðili málsins er vísað frá úrskurðarnefndinni.

Kröfu um að viðurkennt verði að hægt sé að skjóta málum vegna mistaka **B**, í Danmörku fyrir úrskurðarnefndina og að bankinn lúti lögsögu nefndarinnar og verði úrskurðaður bótaskyldur er vísað frá úrskurðarnefndinni.

Öðrum kröfum sóknaraðila, **M**, á hendur varnaraðila er hafnað.

Reykjavík, 11. janúar 2008.

Guðjón Ólafur Jónsson

Geir Arnar Marelsson

Grétar Grétarsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Jóhann Tómas Sigurðsson